

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັບບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄັມພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄັມພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄັມພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Crieewood Baptist Church, Nashville, Tennessee
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12, Bonus
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12, Bonus
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ພຣະເມຊີອາສຳລັບທຸກຄົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 1:1-6, 16-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 1:1-17

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ເຮັດຄວາມຫວັງຂອງຄົນຍິວແລະຄົນທົ່ວໄປສຳເລັດກຽວກັບ
ພຣະເມຊີອາ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະເວົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ ວ່າພຣະເມຊີອາແມ່ນສຳລັບທຸກຄົນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍວ່າເຊື້ອສາຍຂອງພຣະເຢຊູເປັນມາຢ່າງໃດ. ພຣະອົງຈະສະ
ເດັດມາເພື່ອທຸກຄົນໄດ້ຢ່າງໃດ.

ເລື່ອງທີ່ກຳລັງເນັ້ນໜັກ

- ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູກັບທຸກຄົນໃນສະຫະຣັດ, ແລະໃນທົ່ວໂລກ
- ຝຶກຝົນ, ຈັດຕັ້ງ ຜູ້ນຳເພື່ອການຮັບໃຊ້

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເລື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ນຳພາໃຫ້ນັກຮຽນສົນທະນາກັນເຖິງເລື່ອງຄົນອິສຣາເອນສມັຍເດີມ ແລະເຊື້ອສາຍທາງຄອບຄົວ.
(ໃຫ້ ອົງໃສ່ເຊື້ອສາຍໃນພຣະຄຳພີ)
2. ທຸກວັນນີ້ ຫລາຍຄົນກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະອະທິບາຍເຖິງຕົວເອງ ໂດຍການຂຽນໃບຊົວະປະວັດ. ໃບ
ຊົວະປະວັດແຕກຕ່າງກັນກັບໃບລຳນຳເຊື້ອສາຍຄອບຄົວຢ່າງໃດ?

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ

3. ອ່ານໃຫ້ທັງຫມົດ ມັດທາຍ 1:1-17. ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະຄຳພີຕອນນີ້ ຈຶ່ງເນັ້ນໃສ່ອັບຣາຮາມ
ແລະດາວິດ ໃນຂໍ້ 1:1 ແລະ 1:17? (ເພື່ອຈະຮູ້ໄດ້ ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ປຖກ 12:1-3 ແລະອ່ານ 2 ຊາ
ມູເອນ 7:8-16)
4. ໃຊ້ເຈ້ງບົດຮຽນແລະພຣະຄຳພີທີ່ມີຄຳອະທິບາຍດ້ວຍເພື່ອເປັນການປະກອບເຂົ້າກັນ. ມັດທາຍ
1:1-17 ໄດ້ເນັ້ນພິເສດໃສ່ຜູ້ຍິງສີ່ຄົນຄື: ທາມາ, ຣາຮັບ, ຈຸດ ແລະພັລຍາຂອງອູຣິຍາ. ນັບຮວມກັນ ເຂົ້າ
ອີກ ກຸ່ມກັບຄຸນນະລັກສະນະຂອງກະສັດເຊັ່ນ: ກະສັດເຮໂຣໂບອາມ, ກະສັດເຮເຊກີອາ, ກະສັດ
ມານັດເສ ແລະກະສັດໂຮຊີຢາ. ໃນເຊື້ອສາຍນີ້ກໍມີທັງດີແລະບໍ່ດີ

5. ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນສາຍເລືອດສືບທອດກັນລົງມາ ແລະກໍມີການພົວພັນກັນພາຍໃນຄອບຄົວ. ຄຣິສຕຽນຈະອະທິບາຍຢ່າງໃດກ່ຽວກັບຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ? (ເບິ່ງໃນລູກາ 8:21, ໂຣມ 8:14, ຄາລາເຕັຍ 3:16) ແລ້ວກໍໃຫ້ຖາມດັ່ງນີ້: ແມ່ນໃຜເປັນຄອບຄົວຄຣິສຕຽນນຳທ່ານ, ແຕ່ວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນພີ່ນ້ອງກັບທ່ານ ໂດຍສາຍເລືອດ?

ການນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

6. ໃຫ້ໃຊ້ຄຳຖາມ 1,3, ແລະ 5 ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ ແລະກໍໃຫ້ເປັນຄຳຕອບທີ່ສົນທະນາກັນໄດ້
- ກ. ທ່ານຮູ້ສຶກວ່າທ່ານຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່? ເປັນຫຍັງ?
  - ຂ. ຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດ ເພື່ອໃຜຄົນນຶ່ງຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ?
  - ຄ. ເຮົາຈະຊ່ວຍຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອດ້ວຍກັນ ໃຫ້ເຂົາຮູ້ສຶກວ່າຢູ່ໃນຄອບຄົວດຽວກັນຢ່າງໃດ?
  - ງ. ເຮົາຈະໄດ້ຮັບປໂຍດອັນໃດ ເມື່ອມີສ່ວນໃນຄອບຄົວແລ້ວ? ຜົນປໂຍດນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບແຕ່ຄອບຄົວຂອງຄຣິສຕຽນບໍ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ?
  - ຈ. ເມື່ອຄຣິສຕຽນກ່າວວ່າ: ຕ້ອງແບ່ງປັນເຮືອງຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ທຸກຄົນ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ແລ່ນມາເຖິງສມອງກ່ອນຫມູ່ “ແບ່ງປັນໃຫ້ທຸກຄົນ” ແມ່ນຫລືບໍ່?
  - ສ. ໃນບົດຮຽນວັນນີ້ ແມ່ນໃຜຄວນຈະຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ?
  - ຊ. ພວກເຮົາຄວນກະທຳຢ່າງໃດ ຈຶ່ງຈະໄປເຖິງຄົນທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບພວກເຮົາ?
7. ຫັນເຂົ້າມາຫາຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນແດ່? ມີການເປັນກຸ່ມເປັນກ້ອນກັນບໍ່? ປຶກສາຫາລືກັນແບບລັກສະນະຄອບຄົວບໍ່? ພວກເຮົາຄວນຈະປັບປຸງຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາຄືແນວໃດ?
8. ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອການເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດທີ 2

ພຣະເຢຊູ-ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນ-ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 1:18-25
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 1:18-25
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພຣະເຢຊູ, ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ, ຜູ້ນຳຄວາມລອດພົ້ນ ມາຫາພວກເຮົາ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມຫມາຍຢ່າງໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຈະອະທິບາຍເຖິງການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູວ່າມີຄວາມຫມາຍ ຢ່າງໃດ ແລະຈະເປັນພະຍານຢ່າງໃດຕໍ່ຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ?

ເລື່ອງທີ່ກຳລັງເນັ້ນໜັກ

- ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູກັບທຸກຄົນໃນສະຫະຣັດອະເມຣິກາ, ແລະໃນທົ່ວໂລກ
- ຮັບໃຊ້ທຸກຄົນໃນນາມພຣະເຢຊູຄຣິດ
- ຝຶກຝົນ, ຈັດຕັ້ງຜູ້ຮັບໃຊ້, ໃນຄຣິສຕະຈັກເພື່ອອອກໄປບ່າວປະກາດ

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເລື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ

1. ຂຽນຄຳວ່າ “ຄວາມລອດພົ້ນ” ແລະ “ໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ” ຖາມເຖິງຄວາມຫມາຍຂອງແຕ່ລະຄຳ. ຂຽນຄຳຕອບທີ່ນັກຮຽນຕອບລົງໃສ່ກະດານ. ຫລັງຈາກນັ້ນກໍຈົ່ງກ່າວເຖິງຊື່ຂອງພຣະເຢຊູ ແລະກຳຖາມວ່າ ຊື່ຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມຫມາຍຢ່າງໃດ. ມີຄວາມຫມາຍວ່າ “ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ຊ່ວຍ” ຊຶ່ງຫມາຍຄວາມວ່າເຮັດໃຫ້ລອດພົ້ນ ທ່ານຄິດວ່າສົມຄວນບໍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາມີຊື່ຢ່າງນີ້?
2. ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະມາເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂອງໂຢເຊັບ, ເພິ່ນຮຽນຮູ້ເລື່ອງການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ. ແລະເພິ່ນໄດ້ຮັບຄຳຈາກຜູ້ທຳນາຍຢ່າງໃດກ່ຽວກັບຄຳວ່າ “ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງສະຖິດນຳເຮົາ” ນີ້ເປັນ
3. ຄວາມຫວັງສຳລັບເພິ່ນແລະສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ

4. ອ່ານມັດທາຍ 1:18-25 ດັ່ງງ. ຫັນມາເບິ່ງໃນເຈ້ງບົດຮຽນ ໃນການອະທິບາຍເຖິງການແຕ່ງງານໃນ
5. ສັດວັດທຳອິດຢູ່ແຖບປາແລັສຕິນ. ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ຄຽຖາມວ່າ ການແຕ່ງໃນສມັຍນັ້ນ ເຫມາະສົມກັບສະພາບການສມັຍນີ້ບໍ່?

6. ເຊັ່ນຄົນນຶ່ງໃຫ້ຄໍາຄິດເຫັນ, ຫລືວ່າຄຣູອາດຈະໃຫ້ຄວາມຄິດເຫັນເອງວ່າ ເປັນຫຍັງການຖືພາຂອງມາຣິອາຈຶ່ງມີບັນຫາສໍາລັບໂຢເຊັບ? ທ່ານອາດຈະຍົກເອົາຂໍ້ພຣະຄຳພີມາອ້າງອີງ ອີພຍົບ 20:14 ຫລືພຣະທັມຈິດບັນຊີ 20:10.
7. “ຜູ້ທີ່ຈະມາຊ່ວຍທ່ານ” (1:20-23) ໂຢເຊັບຈະພະຍາຍາມຖອນຫມັ້ນແບບງຽບໆ ຫລືວ່າແບບລັບໆ ພຽງແຕ່ຄິດ..... ເປັນຫຍັງຈຶ່ງປັນການຍາກແທ້ໃນການຕັດສິນໃຈນີ້?
8. ຖ້າໂຢເຊັບບໍ່ປາກເລີຍ, ຮັບເອົາມາຣິອາເປັນພັລຍາໂລດຈະເປັນແນວໃດ? ສິນທະນາກ່ຽວກັບສາຍພະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.
9. ໃຫ້ໃຊ້ເຈັ້ງບົດຮຽນ ເປັນການອະທິບາຍ ມັດທາຍ 1:21-25

ຫນູນໃຈໃນການປະຕິບັດ

10. ເຊັ່ນນັກຮຽນໃຫ້ຄວາມຄິດເຫັນ “ທ່ານຈະເປັນຜູ້ໂຜດໄພພົນຂອງຕົນໃຫ້ຮອດພື້ນຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ” (1:21) ແລະອີກຄໍານຶ່ງກໍຄື “ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາທັງຫລາຍ” (1:24) ເວລາໃດທີ່ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ? ເວລາສະດວກສະບາຍຫລືວ່າເວລາມີບັນຫາໃຫ້ໃຊ້ຄໍາຖາມຢູ່ໃນເຈັ້ງບົດຮຽນ.
11. ລອງວາດພາບເບິ່ງວ່າ ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ສົ່ງພຣະເຢຊູລົງມາ ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະເປັນຢ່າງໃດ? ສິນທະນາ
12. ກ່ອນຈະນໍາພາການອະທິຖານ ຄຣູຈະອະທິບາຍເຖິງການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ ຫລັງຈາກນັ້ນ ກໍອະທິຖານ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຈົ່ງຊອກສແວງຫາພຣະເຢຊູ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ມັດທາຍ 2:1-12
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ມັດທາຍ ບົດທີ 2
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ພວກໂຫຣາຈານຊອກສແວງຫາ ແລະກໍໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເພື່ອທຸກຄົນ ແລະພວກເຮົາຕ້ອງໄປຫາທຸກໆຄົນ
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ພຣະເຢຊູເພື່ອທຸກຄົນ, ພວກເຮົາຈະເຮັດຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີໃຫມ່?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຊື່ໃຫ້ເຫັນເສັ້ນທາງວ່າ ພວກເຮົາຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປ່າວປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະເຢຊູ ໃຫ້ທຸກຄົນບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃກ້ຫລືໄກ

ເລື່ອງທີ່ກຳລັງເນັ້ນໜັກ

- ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູກັບທຸກຄົນໃນສະຫະຣັດອະເມຣິກາ, ແລະໃນທົ່ວໂລກ
- ຮັບໃຊ້ທຸກຄົນໃນນາມພຣະເຢຊູຄຣິດ
- ຝຶກຝົນ, ຈັດຕັ້ງມູນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນຄຣິສຕະຈັກເພື່ອອອກໄປປ່າວປະກາດ

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເລື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈົ່ງ:

1. ຄູສອນອະທິບາຍກ່ອນ ເຫມືອນກັບວ່າເປີດຫົວເລື່ອງ ໃນເຈ້ງບົດຮຽນ. ເມື່ອນັກຮຽນທາກໄດ້ຟັງແລ້ວ ຄູສອນຈະຖາມວ່າ “ທ່ານກຳລັງຫາອັນໃດ ຢູ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?” ໃຫ້ໂອກາດແກ່ນັກຮຽນທີ່ຈະຕອບ. ແຕ່ຕ້ອງຈະວັງບໍ່ໃຫ້ຄຳຕອບເປັນການສຽດສີຜູ້ອື່ນ.

1. ຫລາຍຄົນມັກຈະຕອບໄປໃນຄຳທີ່ວ່າ ຕ້ອງການໆນຳພາທີ່ດີ ແລະຕ້ອງການຄວາມຈິງໃຈ(ຄວາມຈິງ) ວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະມາສຶກສານຳກັນໃນເລື່ອງໂຫຣາຈານ ທີ່ເດີນທາງມາຈາກທິດຕາເວັນອອກເພື່ອສແວງຫາຄວາມຈິງ.
2. ອ່ານມັດທາຍ 2:1-12. ຄູສອນອະທິບາຍກ່ຽວກັບໂຫຣາຈານ ແລະຂອງຂວັນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້ານຳໄປ. ໃຫ້ເບິ່ງໃນເຈ້ງບົດຮຽນ. ຄຳຖາມເພື່ອສົນທະນາ
  - ກ. ເປັນຫຍັງພວກໂຫຣາຈານຈຶ່ງພາກັນເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມ?
  - ຂ. ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແລະການສ່ຽງໃນການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າມີອັນໃດແດ່?
  - ຄ. ການເດີນທາງໄປພົບກະສັດເຮໂຣດ ແລະພົບໂຢເຊັບແລະມາຣີອາແລະກຸມມານເຢຊູແລ້ວພວກ

ເຂົາເຈົ້າມີການປ່ຽນແປງຫລືບໍ່?

ງ. ໃນເວລາທີ່ເຂົາຊອກສແວງຫາ ພວກເຂົາເຈົ້າຫວັງວ່າຈະພົບພຣະກຸມມານເຢຊູບໍ່?

ຈ. ພວກໂທຣາຈານພົບພຣະເຢຊູ ອາຍຸປະມານເທົ່າໃດ? ພົບຕອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າບໍ່?

ສິນທະນາ

3. ອະທິບາຍກ່ຽວກັບກະສັດເຮໂຣດ ໃນເຈ້ງບົດຮຽນ ແລ້ວວາງຄໍາຖາມ

- ກະສັດເຮໂຣດມີຄຸນລັກສະນະຄວນຈະເປັນຜູ້ນໍາຂອງໂລກໄດ້ບໍ່? ໃນອະດີດ ແລະໃນປັດຈຸບັນ
- ຖ້າເປັນບໍ່ໄດ້ ໃຜຄວນຈະເປັນ? ເປັນຢ່າງໃດ?
- ອໍານາດ ແລະຄວາມຮັ່ງມີ ສາມາດເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຈະຣິຍະທັມດີຂຶ້ນບໍ່?
- ຖ້າຮັບອົງພຣະເຢຊູຄຣິດແລ້ວ ຊີວິດຈະມີການປ່ຽນແປງບໍ່? ເປັນຫຍັງ?

4. ອະທິບາຍ: ໂທຣາຈານມີຄວາມເຊື່ອກ່ຽວກັບດາວ, ພວກເຂົາເຈົ້າກໍເຊື່ອວ່າດາວມີພລັງມີອໍານາດໃນການຊີ້ຊາຕາກັມຂອງໂລກ. ອາດຈະເວົ້າໄດ້ອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າເດີນທາງເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍເພື່ອຊອກສແວງຫາຄວາມຈິງ.

ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ:

5. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງທີ່ສັກໃຈອ່ານ ລູກາ 2:29-32; ເອຊາຍາ 9:1-2; 42:6-7;49:6 ຖາມ: ໃນຄວາມຄິດທີ່ວ່າ “ເປັນແສງສວ່າງໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ” ມີຄວາມຫມາຍຢ່າງໃດ? ໃນສັມຍປັດຈຸບັນນີ້ເດ ມີຄວາມຫມາຍຢ່າງໃດ?

6. ກັບມາຫາຄໍາຕອບທີ່ຫລາຍຄົນຕອບໄວ້ໃນຜ່ານມາ. ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ທ່ານຊອກສແວງຫາ ແລະພົບສິ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນຊີວິດບໍ່? ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຍັງມີພວກໃດ ທີ່ຍັງຊອກສແວງຫາສິ່ງນີ້ຢູ່?

7. ນໍາພາທ້ອງຮຽນອ້ອນວອນອະທິຖານ ເພື່ອຄົນທີ່ຊອກສແວງຫາພຣະອົງ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດທີ 4

ມີຄວາມເຊື່ອຄົບບໍລິບູນໃນພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດນີ້:	ມັດທາຍ 4:1-11
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 3:1-4:11
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຊັຍຊຸນະຕໍ່ການທົດລອງ ນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ວ່າພຣະອົງມີຄວາມເຊື່ອເຕັມບໍລິບູນຕາມທາງ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະຕາມຢ່າງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຝ່າຍໂລກ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານໄດ້ຖືກການທົດລອງໃນທຸກວັນນີ້ຢ່າງໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຮູ້ຈັກວິທີທາງວ່າທີ່ອົງພຣະເຢຊູຖືກທົດລອງ ເພື່ອຈະ ເອົາມາປຽບກັບການທົດລອງຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຈະເອົາຊັຍຊຸນະ ເໝືອນອົງພຣະເຢຊູ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ບອກເຖິງອຳນາດຂອງພຣະຄຳພີທີ່ໃຊ້ແນະນຳໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເພື່ອເສີມສ້າງໃຫ້ຈະເຣີນ, ໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ
- ຝຶກສອນໃຫ້ຄົນກາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້

ບົດນຳ

ມັດທາຍເຮັດເໝືອນ ລູກາ, ໄດ້ແລ່ນຂ້າມເລື່ອງການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປທາງການເລີ່ມຕົ້ນ
ປະກາດຂອງພຣະອົງຢ່າງວ່ອງໄວ. ພວກນັກຮຽນໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາມສິບປີແຫ່ງການງຽບສັງຄັມນັ້ນຂາດລາຍ
ລະອຽດ. ລູກາເທົ່ານັ້ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເລື່ອງພຣະເຢຊູໄປພຣະວິຫານເວລາພຣະອົງມີອາຍຸສິບສອງປີ (ລູກາ
2:41-50) ແລະບອກວ່າ "ພຣະເຢຊູໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນໃນດ້ານສະຕິປັນຍາ, ໃນດ້ານຮ່າງກາຍ, ເປັນທີ່ຊອບຕໍ່
ພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ມະນຸດເໝືອນກັນ." (ລູກາ 2:52)

ສິ່ງສຳຄັນໃນການຕຽມຮັບເອົາການປະກາດຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນ ກໍເຫັນວ່າການປະກາດຂອງໂຢຮັນ
ເຖິງເລື່ອງບັບຕິສະມາເປັນເລື່ອງກ່ຽວຂ້ອງກັນ. ຄວາມແຕກຕ່າງການປະກາດພິເສດຂອງໂຢຮັນເຖິງເລື່ອງ
ບັບຕິສະມາຂອງພວກຕ່າງຊາດຜູ້ກາຍເປັນສະມາຊິກໃນສາສນາຍິວ ແລະການຊຳຮະພຣະວິຫານປະຈຳວັນ
ຂອງພວກນັກບວດຂອງພວກໝູ່ບ້ານ, ຄຸ້ມ, ຮ້ານ. ເລື່ອງການປະກາດຂອງໂຢຮັນ ຄືໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈ
ໃໝ່ເພາະ "ແຜນດິນສວັນ" ນັ້ນແມ່ນຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາໄກ້ແລ້ວ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຈຳແດນ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບແຕ່ອັນໃດເລີຍ.
ໝາຍຄວາມວ່າພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການພິທີບັບຕິສະມາຍ້ອນຄວາມຜິດບາບ, ພຣະອົງຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອຈະ

ໃຫ້ສໍາເລັດຕາມພຣະຄໍາພີ ແລະໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງ. ເພື່ອໃຫ້ຄົບບໍລິບູນ "ຄວາມສິນທັມ" ໝາຍເຖິງທຸກໆສິ່ງທີ່ມີພາກສ່ວນກັບການເຊື່ອຟ້າພຣະເຈົ້າພຣະເຢຊູຍອມປະຕິບັດ.

ແນະນໍາແຜນການສອນ

1. ໃຫ້ຢາຍປຶ້ມ Magazines ເກົ່າ ຈະເປັນອັນໃດກໍໄດ້ຕໍ່ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະບອກໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຈິກຮູບພາບທີ່ເປັນການທົດລອງອອກ. ໃຫ້ໂອກາດສະມາຊິກສອງສາມນາທີ ແລ້ວຖາມວ່າພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນອັນໃດແດ່? ບອກຫ້ອງຮຽນວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເຖິງການທົດລອງຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ພວກເຮົາຮຽນນໍາກັນວ່າພວກເຮົາຈະເອົາຕົວຢ່າງທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ?
2. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານປະວັດເບື້ອງຫລັງໃນປຶ້ມມັດທາຍ 3:1-17. ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ວ່າໂຢຮັນໄດ້ຢູ່ກິນແລະໃສ່ເຄື່ອງແນວໃດ? ຖາມສະມາຊິກວ່າ ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ມັດທາຍຈຶ່ງເວົ້າເຖິງລາຍລະອຽດໃນເລື່ອງນີ້?
3. ເຊິນໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 4:1-4 ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຟັງວ່າການທົດລອງນັ້ນແມ່ນເວົ້າເລື່ອງຫຍັງ? ບອກວ່າການທົດລອງອັນທໍາອິດຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນກ່ຽວກັບການເປັນຜູ້ນໍາ ພວກຜູ້ນໍາເຫລົ່ານີ້ມັກຊ່ວຍຄົນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ. ບອກໃຫ້ຄົນໃນຫ້ອງອອກຄວາມຄິດເຫັນວ່າມີຜູ້ນໍາໃນໂລກຈະເປັນອາຈານ ສິດຍາພິບານ ຜູ້ມີອໍານາດເພາະພວກເຂົາໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຄົນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ. ການເຮັດແນວນີ້ດີ ຫລືບໍ່ດີ? ແລະເປັນຫຍັງ?
4. ຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 4:5-7 ແລະອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ 4:8-11. ຂໍໃຫ້ຖາມສະມາຊິກວ່າການທົດລອງຕອນນີ້ແມ່ນເວົ້າເຖິງເລື່ອງໃດ? ຕອນນີ້ພະຍາມານແລະພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ພຣະຄໍາພີ. ຕັ້ງຄໍາຖາມຂຶ້ນວ່າ ພະຍາມານໃຊ້ພຣະຄໍາພີໃນທາງຜິດໃນຕອນນີ້ຢ່າງໃດ? ເຮັດແນວໃດເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ພຣະຄໍາພີໃນທາງຜິດ?
5. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາມັດທາຍ 4:1-11 ໄປຫລິ້ນເປັນລະຄອນກ້ອມເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນມີພາກສ່ວນເອົາເລື່ອງນີ້ໄປປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ? ແລະສະແດງໃນຫ້ອງຮຽນ.
6. ວິທີທີ່ອົງພຣະເຢຊູໃຊ້ພຣະຄໍາພີຕອບໂຕ້ກັບພະຍາມານໃນເມື່ອມີການທົດລອງນັ້ນ ພຣະອົງເຮັດຢ່າງໃດ? ພຣະຄໍາພີສາມາດຊ່ວຍເຮົາໄດ້ກັບການທົດລອງຂອງມານເພາະດ້ວຍເຫດໃດ?

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ແສງອາຣຸນຍາມເຊົ້າ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ມັດທາຍ 4:12-25
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ມັດທາຍ 4:12-25
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປຸງແຕ່ງຊີວິດຂອງຄົນໃນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍອມຮັບເອົາການປະກາດຂອງພຣະອົງເຖິງເຮືອງຣາຊອານາຈັກພ້າສວັນໂດຍຄຳເວົ້າແລະການກະທຳ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ໃນທາງໃດທີ່ທ່ານຄວນຕອບສນອງຕໍ່ການປະກາດຂອງ ອົງພຣະເຢຊູ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອຈະຄຳນວນເຖິງການຕອບສນອງຂອງຕົນເອງຕໍ່ການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ ກັບຄືນໃນທຸກວັນນີ້ ແລະຕັດສິນໃຈວ່າຈະເອົາວິທີໃດເພື່ອຈະໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູປຸງແຕ່ງຊີວິດຂອງຕົນໄດ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົວໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ພຣະຄຳພີຕອນນີ້ປະກອບເຖິງການແນະນຳໃນປຶ້ມມັດທາຍ (ມັດທາຍ 4:12-16) ທີ່ໄດ້ແນະນຳການປະກາດຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະເຢຊູ (ມັດທາຍ 4:17-16:20). ມັດທາຍໄດ້ສືບຕໍ່ການປະກາດວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມີຊີອາທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ ຊຶ່ງສຳເລັດຖືກຕ້ອງ.

ນັກຂຽນໄດ້ເວົ້າເຖິງຄົນປະຕິເສດແລະມີຄົນຕໍ່ຕ້ານອົງພຣະເຢຊູ. ນັກຂຽນຍັງໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າພຣະເຢຊູເປັນອົງທີ່ຈະມາໃນອະນາຄົດ ພຣະອົງເປັນພຣະເມີຊີອາພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ ຜູ້ມີຕຳແໜ່ງເປັນພຣະບຸດແລະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້, ຜູ້ມີອຳນາດໃຫຍ່ ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ໃຊ້ພະລັງແລະອຳນາດຊ່ອຍຕົນເອງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຳຣະມານເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ພຣະຄຳພີຕອນນີ້ໄດ້ເປີດເຜີຍວິທີທາງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດເຖິງພຣະເຈົ້າໂດຍຄຳເວົ້າແລະການກະທຳ.

ມັດທາຍໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ປຸງສະຖານທີ່ແລະຣະບົບການປະກາດ. ພຣະອົງກັບໄປຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ເມືອງກາເປນາອູມ ແລະອອກຈາກພິທີການບັບຕິສະມາ (ໂຍຮັນ 3:22-23;4:12) ຕາມແມ່ນ້ຳຍໍດາເນ ພຣະອົງປະກາດຂ່າວປະເສີດແລະປົວພະຍາດຮ້າຍຕ່າງໆ. ເມືອງກາເປນາອູມເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູກັບສາວິກຍຶດເອົາເປັນສູນກາງ.

ພາກທີສອງຂອງບົດຮຽນນີ້ເລີ່ມດ້ວຍສອງເລື່ອງໃນປຶ້ມມັດທາຍ. ມັດທາຍເລີ່ມຕົ້ນທັງສອງເລື່ອງດ້ວຍຄຳເວົ້າ, "ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາພຣະເຢຊູເລີ່ມຕົ້ນປ່າວປະກາດວ່າ..." (ມທ 4:17 ແລະ 16:21). ມັດທາຍ 4:17 ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການແບ່ງເປັນໝວດໃຫຍ່ໆ.

ສ່ວນພາກທີ່ເຫລືອໃນຕອນ (4:17-16:20), ມັດທາຍໄດ້ເວົ້າເຖິງການເທສນາແລະການສອນ (ບົດທີ 5-7) ແລະການປົວພະຍາດ (ບົດທີ 8-9). ໃນບົດທີ 10-12 ມັດທາຍໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ການຕອບສນອງຂອງຄົນທັງຫລາຍຕໍ່ພຣະເຢຊູແລະພວກສາວິກ. ມັດທາຍ 13:1-16:20 ໄດ້ເວົ້າເຖິງການຕໍ່ຕ້ານຂອງຄົນທັງຫລາຍຕໍ່ພຣະເຢຊູ, ພຣະເຢຊູສອນເປັນຄຳອຸປະມາ, ການເລີ່ມຕົ້ນປະກາດຕໍ່ພວກຕ່າງໆຊາດ.

ແນະນຳແຜນການສອນ

1. ຊອກເອົາສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ຫລືນຳເອົາຄົນອື່ນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການກັບການຫາປາມາແລະໃຊ້ຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຕໍ່ຄົນນັ້ນວ່າ:
  - ເຮັດຢ່າງໃດຈະຮຽນເປັນຄົນຫາປາເກ່ງ?
  - ທ່ານຕ້ອງການເຄື່ອງໃຊ້ອັນໃດ? ທ່ານຕ້ອງການຄວາມຊ່ານານອັນໃດ?
  - ທ່ານຕັດສິນໃຈໄປຕືກປາຢູ່ບ່ອນໃດ?
  - ຖ້າທ່ານກາຍເປັນຄົນຫາຄົນ, ວິທີໃດທ່ານຄວນຮຽນຮູ້ຈາກການຫາປາເພື່ອຈະກາຍເປັນຄົນຫາຄົນໄດ້?
2. ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນເຖິງການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເອົາພວກສາວິກຄັ້ງທຳອິດ ແລະພຣະ ອົງໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຄົນຫາຄົນ. ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເບິ່ງວ່າພວກເຮົາຕຽມຕົວຢ່າງໃດເພື່ອເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້?
3. ຈັດຄົນເປັນໝວດປະມານ 5-6 ຄົນໃນໝວດນຶ່ງ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະໝວດເອົາພຣະຄັມພີ ມັດທາຍ 4:18-21 ມາຂຽນເປັນບົດລະຄອນສັ້ນ. ໃຫ້ແຕ່ລະໝວດຂຶ້ນມາອ່ານ ແລະສະແດງສິ່ງທີ່ໝວດນີ້ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນໃຫ້ທຸກໆຄົນຟັງ.
4. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງອ່ານດັ່ງນີ້ ມັດທາຍ 4:18-21 ໃນເມື່ອສະມາຊິກໃນຫ້ອງກຳລັງຄິດເຖິງຄວາມເສັ່ງສະລະຂອງ ຊີໂມນ ເປໂຕ, ອັນເດອາ, ແລະໂຍຮັນທີ່ພວກເຂົາປະອາຊີບແລະຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ.
5. ໃຫ້ນຳພາຫ້ອງຮຽນສິນທະນາກັນໂດຍໃຊ້ຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ອົງພຣະເຢຊູຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຮ້ອນໃຈປະກາດເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກສວັນ?
- ພວກເຮົາເດຄວນມີຈິດໃຈຮ້ອນຮີນໃນການປະກາດເໝືອນກັນບໍ່? ເປັນຫຍັງ?
- ທ່ານຈະເອົາໃຈໃສ່ໃນການປະກາດບໍ່ ຖ້າທ່ານຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູຈະສະເດັດກັບຄືນມາໃນໄວໆນີ້?

6. ໃຫ້ອອກຄວາມຄິດເຫັນຈາກແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນຕອບສນອງຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ ໂດຍຄໍາເວົ້າແລະການກະທໍາ. ໃຫ້ຂຽນສິ່ງທີ່ສະມາຊິກເວົ້າໃສ່ກະດານ ແລະເຊີນໃຫ້ສະມາຊິກເອົາໄປປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດອາທິດຕໍ່ໄປ.

ດຣ. ບູນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ກົງກັນຂ້າມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ມັດທາຍ 5:1-12
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ມັດທາຍ 5:1-16
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູມີຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ກົງກັນຂ້າມ ຈາກຄວາມຫວັງຊຶ່ງເປັນຂອງທັມມະດາສາມັນ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ຊີວິດໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແຕກຕ່າງກັບຊີວິດທັມມະ ດາໄດ້ຢ່າງໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູໄດ້ໃຫ້ຄຳໝູນໃຈ ແລະຄວາມ ຫວັງໃນຊີວິດໃນຖານະເປັນຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປໄດ້ຢ່າງໃດ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພະລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂະຫຍາຍຕົວໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ກ່ອນມາເຖິງບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູ ມັດທາຍໄດ້ກັບໄປເວົ້າເຖິງເລື່ອງການປະກາດຂອງໂຢຮັນ, ການຮັບສິນບັບຕິສະມາຂອງພຣະເຢຊູ, ການທົດລອງຂອງພຣະອົງໃນປ່າດິນຊາຍ, ການເລີ້ມປະກາດທີ່ເມືອງຄາລີເລ (ມທ. 3:1-4:23). ເຫັນວ່າພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຜົນດີຈາກຝູງຊົນ. ມີຝູງຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ເຂົ້າມາສົນໃຈຄຳສອນ ແລະຫົວກະທາຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ເລີ້ມເອີ້ນເອົາຄົນບາງຄົນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄວ້ວາງໃຈໃຫ້ປະກາດເລື່ອງ ຣາຊອານາຈັກເປັນພິເສດ. ພວກສາວິກເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງການຝຶກສອນເປັນພິເສດ. ເນື້ອເລື່ອງບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູນັ້ນເປັນຄຳສອນເພື່ອຕຽມພວກເຂົາໃຫ້ອອກໄປຮັບໃຊ້.

ຜູ້ເປັນຄຣິສຕຽນແລະບໍ່ເປັນຖືວ່າການເທສນາທີ່ຈ້າຍພູ ເປັນຫົວໃຈໃນການສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ ກ່ຽວເລື່ອງຊີວິດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ. ຄຳສອນໃນເວລານີ້ຕ້ອງໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍວ່ານັ້ນເປັນທິນທາງທີ່ຜູ້ຕິດຕາມຕ້ອງເອົາມາປະຕິບັດ. ຄຳສັ່ງໃນການເທສນາທີ່ຈ້າຍພູນີ້ເຫັນວ່າປະຕິບັດໄດ້ຍາກຖ້າປາສຈາກພະລັງອຳນາດ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ. ເນື້ອໃນໃຈຄວາມໃນຕອນນີ້ໄດ້ບອກເຖິງຜູ້ເປັນສາວິກຄວນມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງໃດ ບໍ່ແມ່ນວິທີໃຫ້ຄົນກາຍເປັນສາວິກ.

ບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຮູ້ເຖິງລັກສະນະເປັນປະຊາກອນຂອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຄວນມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງໃດ. ຄຳສອນນີ້ໄດ້ບອກຈຸດສຸດຍອດຂອງຜູ້ຕິດຕາມໃຫ້ຮູ້ ແລະປະຕິຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກໆກໍລະນີ. ຄຳສອນໃນບົດນີ້ໄດ້ເຫັນວ່າກົງກັນຂ້າມ ກັບຄວາມຄິດຂອງຄົນໃນສັມຍທຸກວັນນີ້.

ແນະນຳແຜນການສອນ

1. ອາຫານເປັນສິ່ງທຸກຄົນຕ້ອງການ ແລະມັກເອົາມາໃຊ້ໃນເວລາກິນລ້ຽງແລະສາມັກຄີທັມ. ເຊິນໃຫ້ສະມາຊິກມາກິນເຂົ້າເຊົ້ານຳກັນ. ຂໍຮ້ອງໃຫ້ທຸກໆຄົນເອົາແນວລະຢ່າງມາປະກອບສ່ວນ. ເຮັດຢ່າງນີ້ເປັນໂອກາດທີ່ຈະຊັກຊວນໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າມາຮ່ວມໄດ້.
2. ຫລັງຈາກທຸກຄົນໄດ້ຮັບປະທານແລ້ວ ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນສອນ. ກ່າວຂອບໃຈນຳທຸກໆຄົນທີ່ນຳເອົາອາຫານມາວັນນີ້. ໃຫ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງດີທຽບກັບສິ່ງດີທີ່ເປັນອາຫານດີສຳລັບຄົນເຮົາ, ມີຣິດຊາດດີທຽບກັບອາຫານທີ່ເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບດີ, ອາຫານທີ່ງ່າມແກ່ຕາທຽບກັບອາຫານທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈມີສຸຂະພາບດີ.
3. ແບ່ງປັນກັບຫ້ອງຮຽນວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ແມ່ນເວົ້າເຖິງ "ຄວາມສຸກ" ໃນຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ. ອັນໃດເປັນຄວາມສຸກແທ້ອີງຕາມພຣະທັມທີ່ໄດ້ຮຽນມານີ້?
4. ບອກຫ້ອງຮຽນແບ່ງເປັນໝວດ ໝວດນຶ່ງມີສອງຫາຫົກຄົນ. ເອົາຂໍ້ພຣະຄຳພີໃຫ້ແຕ່ລະໝວດໄປສຶກສາອອກຄວາມຄິດເຫັນວ່າເຂົາເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ. ຫລັງຈາກນັ້ນຂໍໃຫ້ຫົວໜ້າແຕ່ລະໝວດລາຍງານໃຫ້ທຸກໆຄົນຟັງເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ແຕ່ລະກຸ່ມໄດ້ຄົ້ນພົບ.
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງອ້ອນວອນເປີດແລະປິດຫ້ອງຮຽນໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເອົາບົດຮຽນມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

ດຣ. ບູນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ອ້ອນວອນຕາມແບບຂອງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 6: 5-15

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ມັດທາຍ 6: 1-18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຈະຕ້ອງອ້ອນວອນຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສອນໄວ້, ຊຶ່ງເປັນການຮັບຮູ້ວ່າພວກເຂົາຕ້ອງເພິ່ງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເລື່ອງຂອງຊີວິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູເລື່ອງການອ້ອນວອນແຕກຕ່າງກັນແນວໃດກັບຄວາມຄິດເລື່ອງການອ້ອນວອນທີ່ນິຍົມກັນ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຕັດສິນໃຈວ່າຂ້ອຍຈະປ່ຽນການອ້ອນວອນແນວໃດເພື່ອໃຫ້ຖືກຕາມຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເລື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ໃນຂະນະທີ່ເລີ່ມບົດຮຽນ, ໃຫ້ພາທຸກຄົນເບິ່ງຄຳຖາມທີ່ນຶ່ງໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ: ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດແນວໃດແດ່ເລື່ອງການອ້ອນວອນ? ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດນີ້ມີຜົນສະທ້ອນແນວໃດ ໃນການອ້ອນວອນຂອງຄົນທັງຫລາຍ? ໃຊ້ເວລາສົນທະນາເລື່ອງການອ້ອນວອນໃນທີ່ຊຸມຊົນ ເຊັ່ນການເປີດການແຂ່ງຂັນກິລາ, ການເຕົ້າໂຮມທົ່ວໄປ, ຫລືການປະຊຸມສະພາ. ການອ້ອນວອນໃນໂອກາດທີ່ກ່າວມານີ້ ແຕກຕ່າງກັບການອ້ອນວອນທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນໃນບ້ານ ແລະໃນໂບດບໍ່? ຕ່າງກັນແນວໃດແດ່? ຂຽນຄຳເຫັນຕ່າງໆຂອງນັກຮຽນໃສ່ກະດານໄວ້.
2. ເວົ້າວ່າ, ໃນມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງການອ້ອນວອນຂອງພຣະເຢຊູຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ແບບຢ່າງໄວ້ວ່າພວກເຮົາຄວນອ້ອນວອນກັນວິທີໃດ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ ຈຶ່ງເປັນຄົນທີ່ຄົບບໍລິບູນ, ປະພຶດໃຫ້ເໝາະສົມ, ແລະຜູ້ເບິ່ງແລະທັສນະ ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານບົດຮຽນໃນມື້ນີ້. ຊຶ່ງໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູຊົງເນັ້ນເລື່ອງຄວາມຕັ້ງໃຈແລະທ່າທີ ໃນການໃຫ້ທ່ານ, ການອ້ອນວອນ, ແລະການຖືສິນອິດອາຫານ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕຳນິພວກຟາຣີຊາຍ ເພາະພວກເຂົາເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອໃຫ້ຄົນເບິ່ງ ແລະຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ພຣະເຈົ້າ;

ພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກຟາຣີຊາຍວ່າ "ພວກຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ."

4. ຖາມ: ພວກທ່ານຄິດວ່າການອ້ອນວອນເພື່ອສະໄໝຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ? ໃຫ້ເວລາສໍາລັບຄວາມເຫັນ. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນກ້ອງຫົວຂໍ້ "ອ້ອນວອນເພື່ອສະໄໝຮາສີຂອງພຣະອົງ." ພຍາຍາມອະທິບາຍບົດຮຽນເປັນຕອນໆໄປ ແລະເວົ້າເຖິງຄວາມຄໍາຄັນຂອງພາກນີ້ໃນການອ້ອນວອນຂອງພວກເຮົາ.
5. ເບິ່ງພາກຕໍ່ໄປ, "ການອ້ອນວອນປະກອບດ້ວຍການທູນຂໍ," ແລະຖາມ ຄໍາຖາມທີ່ທ້າໃນບົດຮຽນ, ທ່ານຈະເຮັດວິທີໃດເພື່ອໃຫ້ການອ້ອນວອນເພື່ອຮາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະການອ້ອນວອນເພື່ອຄວາມຂາດເຂີນສ່ວນຕົວ ໄດ້ສົມດຸນກັນ? ສ່ວນຫລາຍທ່ານມັກຈະອ້ອນວອນເຣື່ອງໃດຫລາຍກວ່າ? ໃຫ້ເວລາຕອບ ແລະສົນທະນາ.
6. ນໍາພາການສົນທະນາວ່າ ການອ້ອນວອນຕາມແບບຂອງພຣະເຢຊູຈະປ່ຽນແປງຊີວິດພວກເຮົາຢ່າງໃດແດ່; ການອ້ອນວອນມີຄວາມສໍາຄັນແນວໃດສໍາລັບຊີວິດພວກເຮົາເຈົ້າ? ອະທິບາຍບົດຮຽນເຣື່ອງ "ການອ້ອນວອນປະກອບດ້ວຍການທູນຂໍ" ຕໍ່ໄປໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ.
7. ຫລັງຈາກອະທິບາຍທຸກໆພາກສ່ວນຂອງແບບຢ່າງການອ້ອນວອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ໄວ້ແລ້ວຖາມ: ຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູເຣື່ອງການອ້ອນວອນ ແຕກຕ່າງກັນແນວໃດກັບຄວາມຄິດເຣື່ອງການອ້ອນວອນທີ່ນິຍົມກັນ? ຖາມ: ເປັນຫຍັງຄົນສ່ວນຫລາຍຈຶ່ງອ້ອນວອນຕາມແບບຂອງຕົວເອງ ແທນທີ່ຈະອ້ອນວອນຕາມແບບຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ໄວ້? (ການອ້ອນວອນແມ່ນລະຫວ່າງພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ແມ່ນການໂອ້ລົມລະຫວ່າງພວກເຮົາເອງ)

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ແນະນໍາເຣື່ອງການໃຊ້ແບບຢ່າງການອ້ອນວອນຂອງພຣະເຢຊູ ໂດຍເນັ້ນວ່າການອ້ອນວອນມີຫລາຍພາກ ແລະແຕ່ລະພາກກໍມີຈຸດປະສົງແຕກຕ່າງກັນ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາອ້ອນວອນຄໍາຕໍ່ຄໍາ ຕາມແບບຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ໄວ້. ເຊັ່ນບາງຄົນໃຊ້ການອ້ອນວອນຕາມແບບຕໍ່ໄປນີ້: (1) ການສັຣເສີນ, (2) ການສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບ, (3) ການຂອບພຣະຄຸນ ແລະ (4) ການອ້ອນວອນທູນຂໍ.
9. ຖາມວ່າມີໃຜຕ້ອງການອ້ອນວອນເຣື່ອງໃດແດ່ໃນຕອນນີ້; ຖາມວ່າພຣະເຢຊູຈະອ້ອນວອນຢ່າງໃດສໍາລັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ? ນໍາພາການອ້ອນວອນ ກ່ອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນກະວົນກະວາຍ ຫລືໂລບມາກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 6:19-34

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 6: 19—7:29

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມແນວທາງຂອງພຣະອົງ ແທນທີ່ຈະເອົາແຕ່ເຣື່ອງວັດຖຸເປັນໃຫຍ່.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າສຳຄັນກວ່າວັດຖຸຫລືບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າຊີວິດຂອງຂ້ອຍຈະປ່ຽນແປງຢ່າງໃດ ຖ້າຂ້ອຍເຊື່ອພຣະເຈົ້າແລະດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະອົງຫລາຍກວ່າເຊື່ອໃນວັດຖຸຕ່າງໆ.

ແຜນການສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ພານັກຮຽນເບິ່ງຄຳຖາມທີສອງໃນບົດຮຽນ (ລອງພິສູດເບິ່ງຫ້າຢ່າງໃນຊີວິດທີ່ກິນເງິນ, ກິນເຫືອແຮງ, ແລະກິນເວລາຂອງພວກເຮົາ. ມີຫຍັງແດ່ໃນສິ່ງນັ້ນໆທີ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງ?). ແບ່ງກະດານເປັນສາມພາກ ແຕ່ລະພາກໃສ່ຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້: ເງິນ, ເຫືອແຮງ, ແລະເວລາ. ຂຽນຄຳຕອບໄວ້ກະດານ.
2. ຖາມ: ພວກເຮົາຈະຈັດລະດັບຄວາມສຳຄັນສຳລັບຊີວິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້? ໃຫ້ເວລາສິນທະນາເລັກນ້ອຍ; ແລ້ວກ່າວວ່າ, ໃນບົດຮຽນນີ້ ພວກເຮົາຈະສຳຣວດເບິ່ງວ່າສິ່ງຕ່າງໆນີ້ ກ່ຽວພັນກັບຊີວິດຢ່າງໃດ ຖ້າພວກເຮົາຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມທາງຂອງພຣະອົງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ອ່ານມັດທາຍ 6: 19-21 ແລະໃຫ້ທຸກຄົນຟັງເບິ່ງຊັບສົມບັດອັນຖືກຕ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍບ່ອນເກັບຊັບສົມບັດນັ້ນໆ. ອະທິບາຍບົດຮຽນ; ພາທຸກຄົນໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນສຳລັບສິ່ງຂອງໃນໂລກ ແລະຄວາມໝັ້ນຄົງຢູ່ຂອງຊັບສົມບັດສວັນ.
4. ຖາມ: ອີງຕາມທີ່ສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຄວນຄິດຢ່າງໃດເຣື່ອງຊັບສົມບັດ? ໃຫ້ນັກຮຽນເວົ້າເຣື່ອງວ່າພຣະເຈົ້າມີທີ່ສະນະແນວໃດເຣື່ອງວັດຖຸ? ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ອ່ານມັດທາຍ 6: 22-24. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອອະທິບາຍພຣະທັມໃນຕອນນີ້.
5. ເບິ່ງຄຳຖາມທີສາມໃນບົດຮຽນ (ມີຫຍັງບໍ່ໃນຊີວິດ ທີ່ທ່ານພ້ອມທີ່ຈະຍອມໃຫ້ ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຂໍ?). ໃຊ້ເວລາສິນທະນາ; ອ່ານ ມັດທາຍ 6:25-34). ເນັ້ນຄວາມໝາຍເຣື່ອງການສແວງຫາຣາຊອານາ

ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງກັບອານາຈັກໃນໂລກນີ້. ເນັ້ນເຣື່ອງພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ຂາດເຂີນຢູ່ ແລະພຣະອົງຊົງສາມາດທີ່ຈະປະທານສິ່ງທີ່ຂາດເຂີນນັ້ນໄດ້, ຖ້າພວກເຮົາຍອມໃຫ້
ພຣະອົງຊົງນໍາພາຊີວິດ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ພານັກຮຽນເບິ່ງເຣື່ອງ "ພຣະເຢຊູ ແລະເງິນ" ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າ
ໃຈທັສນະຂອງພຣະເຈົ້າເຣື່ອງຊັບສົມບັດ.
7. ຖາມຄໍາຖາມ 4 ແລະ 5 ໃນບົດຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງບົດຮຽນສໍາລັບ
ຊີວິດ.
8. ເວົ້າວ່າ, ສົມມຸດວ່າມີໝູ່ຄົນນຶ່ງທີ່ເປັນຄົນລ້ຳລວຍເວົ້າເຣື່ອງເງິນກັບທ່ານ; ການສຶກສາພຣະທັມໃນ
ບົດນີ້ຈະຊ່ວຍຫຍັງກັບທ່ານໄດ້ແດ່? ຫລັງຈາກການສົນທະນາໃຫ້ຖາມຕໍ່ໄປວ່າ: ພຣະທັມໄດ້ເວົ້າ
ຫຍັງກັບທ່ານແດ່ເຣື່ອງການເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າ ແລະເນັ້ນທາງຊີວິດໃຫ້ຢູ່ໃນແນວທາງຂອງພຣະ
ອົງ ແທນທີ່ຈະເນັ້ນເຣື່ອງວັດຖຸເປັນໃຫຍ່?
9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນມອບຊີວິດເພື່ອໃນພຣະເຈົ້າສໍາລັບທຸກຢ່າງແລະຂໍໃຫ້
ຊີວິດຈົ່ງປາສຈາກຄວາມກະວົນກະວາຍ ແລະຄວາມໂລບ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ການໝູນໃຈອັນແທ້ຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 13:1-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງວ່າໝົດທຸກຄົນຈະບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູ ແຕ່ກໍມີຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ຈະ

ຮັບພຣະອົງສະນັ້ນພວກເຮົາຈະຕ້ອງປະກາດຕໍ່ໄປ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຖ້າຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາຈະປະກາດເຮັດຫຍັງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮູ້ວ່າຄຳອຸປະມາເຣື່ອງຜູ້ຫວ່ານ ແລະສະພາບຂອງດິນມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດສຳລັບຊີວິດ, ຄຣິສຕະຈັກ, ແລະພັນທະກິດຂອງພຣະເຢຊູ.

ແຜນການສອນ

ນຳບົດຮຽນເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ໃນຂະນະທີ່ເລີ້ມບົດຮຽນ, ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າການຕ້ອນຮັບຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນສະໄໝນີ້ເປັນແນວໃດ? ເປັນຫຍັງຄົນທັງຫລາຍຍັງບໍ່ຍອມຮັບຂ່າວປະເສີດ? ພານັກຮຽນສິນທະນາຄຳຖາມສອງຂໍ້ນີ້; ບັກທິກຄຳຕອບໃສ່ກະດານ ຫລືຂຽນໃສ່ເຈ້ງໄວ້.
2. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າພວກສາສນາທູດ ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍຮູ້ສຶກຢ່າງໃດເວລາພວກເຂົາເຈົ້າປະກາດຂ່າວປະເສີດ ແຕ່ບໍ່ມີຄົນຮັບເຊື່ອ? ໃຊ້ເວລາສິນທະນາ "ເຣື່ອງເພື່ອສຶກສາພິເສດ" ໃນພາກສຸດທ້າຍບົດຮຽນ. ແລ້ວກ່າວວ່າ, ນີ້ຄືຄຳໝູນໃຈ. ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນເບິ່ງບົດຮຽນຈະເວົ້າຫຍັງແດ່ໃນມື້ນີ້.

ນຳພາການສອນພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ອ່ານ ມັດທາຍ 13:1-3. ໃຊ້ບົດຮຽນຫົວຂໍ້ ການຮັບໃຊ້ຕໍ່ໜ້າການຕໍ່ຕ້ານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (13:1-3). ເລົ່າເຣື່ອງວິນລຽມ ແຄຣີ : ຄອຍເບິ່ງສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່...ທົດລອງສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່" ໃນທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງຄົນຈຶ່ງບໍ່ຕ້ອນຮັບຂ່າວປະເສີດ? ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ກະດານ ຫລືຂຽນໃສ່ເຈ້ງໄວ້.
4. ອ່ານຄຳອຸປະມາໃນມັດທາຍ 13:3-9. ອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ ດິນແຕ່ລະປະເພດ; ຊ່ວຍທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຜູ້ຫວ່ານບໍ່ໄດ້ທ້ອນໃນການຫວ່ານເມັດພືດ ບໍ່ວ່າດິນຈະຢູ່ໃນສະພາບໃດ.

5. ອ່ານມັດທາຍ 13:10-17. ອະທິບາຍບົດຮຽນໃຊ້ຫົວຂໍ້, " ເປັນຫຍັງໃຊ້ຄໍາອຸປະມາ " (13:10-17). ອ່ານ ເຢຣະມີຢາ 19:13 ເພື່ອເນັ້ນວ່າ ທຸກຄົນຈະຕ້ອງສແວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈຈິງ.
6. ກັບໄປເບິ່ງຄໍາຕອບໃນຂໍ້ 3 ເລື່ອງ ເປັນຫຍັງຄົນຈຶ່ງບໍ່ຕ້ອນຮັບຂ່າວປະເສີດ? ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາເບິ່ງຄໍາຕອບໃນຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານມັດທາຍ (13:18-23). ພານັກຮຽນເບິ່ງຄົນທີ່ເຂົ້າກັບດິນແຕ່ລະປະເພດຕໍ່ໄປນີ້: ທາງ (13: 18-19), ດິນມີຫິນຫລາຍ (13:20-21), ພຸ່ມໜາມ (13: 22), ແລະ ດິນດີ (13: 23). ທ້າຍສຸດໃຫ້ຖາມວ່າ: ຜູ້ຫວ່ານເຮັດແນວໃດກັບດິນແຕ່ລະປະເພດ? (ຄໍາຕອບ: ຜູ້ຫວ່ານກໍໄດ້ຫວ່ານໄປເລື້ອຍໆ).
7. ໃຊ້ຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ໂອ້ລົມຕໍ່ໂດຍຖາມວ່າ, ຄໍາອຸປະມານີ້ມີຄວາມໝາຍແນວໃດສໍາລັບທ່ານເອງ? ຖາມຕໍ່: ທ່ານຄິດວ່າ ຄໍາອຸປະມານີ້ມີຄວາມໝາຍແນວໃດສໍາລັບຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ? ກ່ອນມີຮຽນໃຫ້ຊອກຮູບຕ່າງໆ ເພື່ອມາປະກອບບົດຮຽນເຊັ່ນ: ຮູບຄົນຫວ່າງງານ, ນັກທຸກະກິດ, ຄອບຄົວ, ເຍົາວະຊົນ, ຊາວໜຸ່ມ. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າມີການພົວພັນກັບຄົນພວກໃດໃນຮູບຕ່າງໆນັ້ນ. ພານັກຮຽນພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າຄົນແຕ່ລະປະເພດຈະຕອບຮັບຂ່າວປະເສີດແນວໃດແດ່; ຖາມວ່າ ມີໃຜແດ່ທີ່ກໍາລັງຫວ່ານເມັດຂ່າວປະເສີດໃນຊີວິດ.
9. ເອົາເຫລັກຕະປູໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ລະດອກ. ບອກວ່າ ໄຖ່ທີ່ພຣະເຢຊູໃຊ້ຕຽມດິນຂອງຈິດໃຈທີ່ແຂງກະດ້າງຄືເຫລັກຕະປູຊຶ່ງສແດງເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ສໍາລັບມະນຸດແຕ່ລະຄົນ. ໃຫ້ທຸກຄົນຈັບເຫລັກຕະປູໄວ້ໃນກໍາມື ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອ້ອນວອນປົດການຮຽນໂດຍການອ້ອນວອນເພື່ອຜູ້ຫວ່ານຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ສັດຊື່.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ກາງແຂນແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົບຮຽນນີ້:

ມັດທາຍ 17:1-13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ມັດທາຍ 16:13—17:13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍໃຫ້ພຣະເຢຊູຕາຍທີ່ກາງແຂນແລະເປັນຄົນມາອີກ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ພຣະເຈົ້າຊົງໄຖ່ເຮົາທັງຫລາຍໂດຍສູນເສັ້ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູນຳຄວາມລອດມາເຖິງເຮົາທັງຫລາຍ

ຄຳນຳ

ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູຊົງທຳນາວາຍເຮືອງມໍຣະນະພາບຂອງພຣະອົງທີ່ກວັນແລ້ວພຣະອົງໄດ້ພາພວກສາວິກຜູ້ໃກ້ຊິດສາມຄົນຂຶ້ນໄປຍັງບ່ອນງຽບສັງຄະພູເຂົາສູງທີ່ປາສຈາກການລົບກວນຈາກສິ່ງໃດໆ ເພື່ອຈະໄດ້ອ້ອນວອນດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແຕ່ເມື່ອໄປຮອດບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກແລ້ວກໍມີເຫດການອັນສຳຄັນເກີດຂຶ້ນ.

ທັສນະວິສັຍ: (ມັດທາຍ 17:1-4)

ພູເຂົາທີ່ເບີເປັນພູເຂົາສູງງຽບສັງຄະແລະສວຍງາມຕາມທັມມະຊາດເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເລືອກເປັນບ່ອນໄຫວ້ວອນໃນເວລານີ້ ພຣະອົງໄດ້ນຳສາວິກຜູ້ໃກ້ຊິດສາມຄົນໄປນຳພຣະອົງຄື: ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ. ພຣະອົງຊົງເລືອກສາວິກທັງສາມກໍເພາະວ່າ 1.ເປັນສາວິກທີ່ໃກ້ຊິດ 2. ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເປັນພະຍານໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຫັນ 3. ເຂົາທັງສາມຈະສາມາດບົດຄວາມລັບໄດ້ຈົນກວ່າເຖິງຍາມເປີດເຜີຍ.

ພຣະກາຍຂອງພຣະເຢຊູປ່ຽນເປັນເໝືອນແສງອາທິດສ່ອງຕໍ່ຫນ້າສາວິກທັງສາມ, ພຣະພັກຂອງພຣະອົງເປັນເໝືອນພຣະກາຍທີ່ມີສະຖາຣາສີດ້ວຍຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະທັມລູກາບອກວ່າສາວິກໝູບຫນ້າລິງເພາະເຫງົານອນຫລືອາດເປັນເພາະແສງກ້າເຮັດໃຫ້ເຂົາທົນເບິ່ງບໍ່ໄດ້. ຍັງບໍ່ພໍເທົ່ານັ້ນແມ່ນແຕ່ເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມຂອງພຣະອົງກໍຂາວຝ່ອງເໝືອນດັ່ງແສງໄຟທີ່ມາຣະໂກພັລນາວ່າຈະຫາຊ່າງຊັກຟອກທັງໂລກນີ້ມາຊັກຟອກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມກໍບໍ່ອາດຂາວໄດ້ແນວນັ້ນ.

ສາວິກທັງສາມຍັງໄດ້ເຫັນ ເອລີຢາ ຜູ້ມີສາຍານາມວ່າຜູ້ເຜີຍພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂມເຊຜູ້ມີສາຍານາມວ່າຜູ້ຕາງຫນ້າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າມາປາກົດສິນທະນາກັບພຣະເຢຊູຄຣິດອີກ. ຊຶ່ງເປັນເຮືອງທີ່ເຂົາບໍ່ຄາດຝັນວ່າຈະເຫັນເຮືອງແນວນີ້ເກີດຂຶ້ນ. ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນສາວິກເປໂຕຈຶ່ງອອກຄຳເຫັນວ່າຈະສ້າງແທ່ນບູຊາຂຶ້ນສາມແທ່ນຄື 1.ແທ່ນບູຊາສຳລັບໂມເຊ, 2. ແທ່ນບູຊາສຳລັບເອລີຢາ ແລະ 3. ແທ່ນບູຊາສຳລັບພຣະເຢຊູ.

ຊົງຢັ້ງຢືນວ່າເປັນພຣະບຸດ (ມັດທາຍ 17:5-9)

ໃນຂະນະທີ່ເປໂຕກຳລັງຖາມພຣະເຢຊູໃນເລື່ອງຈະສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ບໍ່ທັນຈົບ ກໍມີເມກສຸກໃສມາປົກຄຸມສາວິກທັງສາມ, ພວກສາສນາສາດສັນນິຖານວ່າເມກຂາວປົກຄຸມນັ້ນແມ່ນການປາກົດຕົວຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າໄດ້ມີສຽງດັງອອກມາຈາກເມກຂາວວ່າ “ທ່ານຜູ້ນີ້ແທລະ, ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາຊອບໃຈຫລາຍ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຟັງເພິ່ນ” (ຂໍ້ 5). ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊອບໃຈ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດທີ່ເຊື່ອຟັງ ເມື່ອພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດທີ່ເຊື່ອຟັງສັນໃດ ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ເປັນຄົນເຊື່ອຟັງພຣະບຸດສັນນັ້ນ.

ພຣະຄັມພິບອກວ່າພວກສາວິກກື້ມຫນ້າລົງດິນດ້ວຍຄວາມຍ້ານຍໍາເກງ, ໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງກື້ມຫນ້າລົງດິນຢູ່ນັ້ນພຣະເຢຊູກໍສະເດັດມາຫາເຂົາເພື່ອເລົ່າໂລມເຂົາບໍ່ໃຫ້ຍ້ານໂດຍກ່າວວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ຢ່າຊູ່ຢ້ານ” (ຂໍ້ 7). ຊຶ່ງເປັນຄໍາເລົ່າໂລມແລະເປັນການອະນຸຍາດໃຫ້ລຸກຂຶ້ນເພື່ອດໍາເນີນງານຕໍ່ໄປ, ພຣະເຢຊູຊົງເລົ່າໂລມສາວິກແນວໃດເຮົາທັງຫລາຍກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າໂລມໃຈຢ່າງດຽວກັນ ໃນເມື່ອເຮົາມີຄວາມຍ້ານ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົາເວົ້າເລື່ອງທີ່ເຂົາເຫັນນີ້ໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງຈົນກວ່າພຣະອົງຊົງຈະຊົງຟື້ນມາຈາກຕາຍເສັງກ່ອນ.

ຕັ້ງຫນ້າຕໍ່ພາຣະກິດ (ມັດທາຍ 17:10-13)

ພວກສາວິກເຄີຍໄດ້ຍິນຄໍາສອນຂອງພວກນັກທັມທີ່ສອນໃນຄໍາເວົ້າຄໍາສຸດທ້າຍຂອງພຣະຄັມພິເດີມໃນພຣະທັມມາລະຄີ 4:4-5 ກ່ຽວກັບເລື່ອງເອລີຢາຈະຕ້ອງມາກ່ອນ ເຂົາຈຶ່ງຖາມພຣະເຢຊູ ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍບອກເຂົາວ່າເອລີຢາໄດ້ມາແລ້ວຕາມເຂົາວ່ານັ້ນແທ້ ແຕ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກເພິ່ນຈຶ່ງເຮັດກັບເພິ່ນຕາມໃຈຊອບ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພຣະອົງຍັງບອກເຂົາວ່າສ່ວນພຣະອົງເອງກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານດ້ວຍນໍ້າມືເຂົາຄືກັນ. ເລື່ອງນີ້ແມ່ນພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງການທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະອົງທີ່ເທິງກາງແຂນຈົນສິ້ນຊີວິດ, ມາເຖິງຕອນນີ້ສາວິກຈຶ່ງເຂົ້າໃຈແລ້ວກໍພາກັນຕັ້ງຫນ້າຮັບພາຣະກິດການບົວລະບັດ ແລະປະກາດຂ່າວປະເສີດເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍໄມ້ກາງແຂນແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ດຣ. ຫຼຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ຊິງສະຣະພຣະຊົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 26:26-30; 27:11-14, 35-50

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 26-27

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຊິງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຣາຊກິດຈົນເຖິງແກ່ມໍຣະນາ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ການສະຣະພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນໃຫ້ເຮົາເປັນສາວິກຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຕັດສິນໃຈຮຽນເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະອົງ.

ບົດນຳ

ເລົ່າເຮື່ອງການຕາຍໃຫ້ນັກຮຽນຟັງດັ່ງນີ້; ຂ່າວໃນທິວບົວກວ່າທຸກໆ 60 ວິນາທີຈະມີຄົນຜູ້ນຶ່ງຕາຍຍ້ອນພະຍາດມະເຮັງ, ນຶ່ງຊົ່ວໂມງຈະມີ 60 ຄົນຕາຍຍ້ອນພະຍາດມະເຮັງ, ວັນນຶ່ງຈະມີ 1440 ຄົນຕາຍຍ້ອນພະຍາດມະເຮັງ, ໃນປີນຶ່ງຈະມີ 525,600 ຄົນຕາຍຍ້ອນພະຍາດມະເຮັງ. ແມ່ນແທ້ຄົນເຮົາທຸກຄົນເກີດມາແລ້ວຈຳເປັນຈະຕ້ອງຕາຍ ແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍແລ້ວຈິດວິນຍານໄປລົງພື້ນນາຣິກ ເພາະພຣະເຢຊູຕາຍແທນແລ້ວ. ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະກຳລັງຈະຕາຍນັ້ນມີຈັກຄົນທີ່ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຕາຍແທນ? ຫລາຍຄົນອາດຮູ້ແລະຮັບເຊື່ອເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ແລະອາດມີຫລາຍຄົນບໍ່ຮູ້, ເຂົາບໍ່ຮູ້ກໍອາດເປັນເພາະວ່າເຂົາບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ຍິນເຮື່ອງພຣະເຢຊູ ເຂົາບໍ່ມີໂອກາດອາດເປັນເພາະບໍ່ມີໃຜປະກາດໃຫ້ເຂົາຟັງ ແລ້ວໃຜຈະປະກາດໃຫ້ເຂົາຟັງ? ບົດຮຽນວັນນີ້ເຮົາຈະເວົ້າເຖິງພຣະເຢຊູຊິງຕາຍແທນ.

ພາຣະທີ່ຈຳເປັນ: (ມັດທາຍ 26:16-30)

ພາຣະກິດອັນສຳຄັນທີ່ໄດ້ສະເດັດລົງມາເກີດໃນໂລກນີ້ ເພື່ອມາຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ຍອມຮັບວ່າພຣະອົງຊິງເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງບໍ່ແມ່ນຕາຍແລ້ວກໍແລ້ວໄປເລີງ ພຣະອົງຍັງຟື້ນພຣະຊົນອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຮ້ອງການເກີດ, ການຕາຍ ແລະຟື້ນພຣະຊົນ ວ່າຂ່າວປະເສີດ. ໃນແລງຂອງວັນພະຫັດກ່ອນໜ້າຊິງຖືກຄຶງທີ່ກາງແຂນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊິງຕັ້ງສິນລະນິກ ລາງເທື່ອເຮົາຮ້ອງວ່າສິນມະຫາສິນດ ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າການກິນເຂົ້າຈີ່ແລະນ້ຳອະງຸ່ນທີ່ເຄີງປະຕິບັດກັນມາໃນໂບດນັ້ນ ແມ່ນການກິນເພື່ອລະນິກເຖິງພຣະອົງ ຫລືກິນເພື່ອເປັນສາວິກທີ່ສິນດຕິດແທດກັບພຣະອົງ. ພິທີນີ້ຈະຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບັງອັນໝາຍເຖິງຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍ ແລະນ້ຳອະງຸ່ນອັນໝາຍເຖິງພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຫລັງໄຫລອອກມາເພື່ອຊຳຣະລ້າງຄວາມຜິດບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ສິ່ງທີ່ໜ້າສັງເກດແມ່ນພຣະອົງທັກເຂົ້າຈີ່ເອງ ແລ້ວບອກພວກສາວິກຈຶ່ງຮັບກິນສາ, ອັນໝາຍເຖິງພຣະອົງຍອມສະຣະພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເອງ. ພຣະອົງຊິງຮູ້ວ່າພຣະອົງຈຳເປັນຈະຕ້ອງຕາຍເພື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸດຈະລອດພື້ນ ຈຶ່ງຮ້ອງວ່າພາຣະທີ່ຈຳເປັນ.

ເຂົ້າສອບສວນພຣະເຢຊູ: (ມັດທາຍ 27:11-14)

ຫລັງຈາກຕັ້ງສິນມະຫາສິດແລ້ວພຣະອົງພາສາວົກຜູ້ໃກ້ຊິດໄປອ້ອນວອນທີ່ສວນເຄັດເຊມາເນດ້ວຍຄວາມ
ທຸກໂສກ ແຕ່ພວກສາວົກພາກັນນອນຫລັບ, ໃນຄືນນັ້ນເອງຍູດາຜູ້ເປັນສາວົກທີ່ຖືກຂາຍແລ້ວໃນຄວາມຜິດ
ບາບໄດ້ນຳພວກທະຫານມາຈັບພຣະອົງເໝືອນໂຈນຜູ້ຮ້າຍ. ເມື່ອເຂົາຈັບແລ້ວເຂົາກຳນຳພຣະອົງໄປຍັງສານ
ເພື່ອສານຈະໄດ້ລົງໂທດເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ. ເວລານີ້ເຂົາໄດ້ນຳພຣະອົງໄປຫາເຈົ້າແຂວງຜູ້ນຶ່ງມີຊື່ວ່າປີລາດ
ເຈົ້າແຂວງຜູ້ນີ້ເປັນຄົນສັບຊາດໂຣມັນ ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນຈັກກະພັດໂຣມັນເປັນຜູ້ປົກຄອງຊາດຍິວ ດ້ວຍເຫດນີ້
ປີລາດຈຶ່ງມີອຳນາດເຕັມໃນການທີ່ຈະໄວ້ຊີວິດນັກໂທດຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ ຫລືສັ່ງປະຫານນັກໂທດຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໄດ້.
ພຣະເຢຊູໄດ້ຢືນຢູ່ຫ້ອງໂຖງຖ້າມກາງປະຊາຊົນແລະຖ້າມກາງພວກອາວຸໂສໃນສານແຂນຮີດຮິນທີ່ເປັນສານ
ສູງສຸດຂອງຊາດຍິວ. ປີລາດຖາມພຣະອົງວ່າ “ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວຫລື?”. (ຂໍ້ 11ກ). ເພາະເຂົາມາ
ພ້ອງປີລາດວ່າພຣະເຢຊູຕັ້ງຕົນເອງເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວ ເມື່ອຕັ້ງຕົນເອງເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວກໍມີ
ຄວາມຜິດຖານໝື່ນປມາດກະສັດແລະຮາຊບັນລັງຂອງຍິວ, ພຣະອົງຊົງຕອບປີລາດ ວ່າ “ທ່ານເວົ້ານັ້ນແມ່ນ
ແລ້ວ” (ຂໍ້ 11ຂ). ແປວ່າທ່ານເວົ້າຖືກແລ້ວ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພຣະອົງເປັນກະສັດປົກຄອງຊາດຍິວ
ແຕ່ໝາຍຄວາມວ່າເປັນກະສັດນຳພາຈິດວິນຍານຂອງຊາດຍິວໃຫ້ລອດພົ້ນ.

ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ຍິນພຣະອົງຕອບເຊັ່ນນັ້ນກໍພາກັນຮ້ອງໂທຂຶ້ນດ້ວຍສຽງດັງດ່ວາຕ່າງໆ ແລະພ້ອງປີ
ລາດໃຫ້ສັ່ງປະຫານເສັງ, ແຕ່ປີລາດບໍ່ເຫັນວ່າພຣະອົງມີຜິດອັນໃດເຖິງຂັ້ນປະຫານຈຶ່ງຖາມພຣະເຢຊູອີກວ່າ
“ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນຫລືເຂົາເບີກພະຍານຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຫລາຍປະການເທົ່າໃດ” (ຂໍ້ 13) ພຣະເຢຊູບໍ່ຕອບແຕ່ປະການໃດ
ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງຈຳເປັນຈະຕ້ອງຕາຍເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງເລືອກບໍ່ຕອບ
ເສັງດີກວ່າ ແລະເຖິງວ່າຈະຕອບໄປແນວໃດກໍຕາມເຂົາກໍຈະເອົາຜິດເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອງໆ.

ຊົງຕາຍເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຊີວິດ: (ມັດທາຍ 27:35-50)

ວັນນີ້ມີສາມຄົນທີ່ຕາຍທີ່ກາງແຂນໃນສະຖານດຽວກັນ, ມີດຽວກັນ ແຕ່ການຕາຍຂອງທັງສາມຕ່າງກັນດັ່ງນີ້;
1. ໂຈນຜູ້ທີ່ນຶ່ງຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບ ເພາະແມ່ນແຕ່ລົມຫາຍໃຈຄັ້ງສຸດທ້າຍກໍຍັງບໍ່ຍອມເຊື່ອແລະໝື່ນ
ປມາດພຣະເຢຊູ (ຂໍ້ 39-40). 2. ໂຈນຜູ້ທີສອງຕາຍຈາກຄວາມຜິດບາບ “ເມື່ອໃດທ່ານມາໃນແຜ່ນດິນ
ຂອງທ່ານຂໍລະນຶກເຖິງຂ້ານ້ອຍແດ່ ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າວັນນີ້ທ່ານຈະ
ຢູ່ກັບເຮົາໃນທີ່ສຸຂເສີມ.” (ລູກາ 23:42-43). 3. ພຣະເຢຊູຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ແລະບໍ່ມີຄວາມບາບໄດ້ຊົງສະ
ຣະພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເອງເພື່ອຊຳຮະລ້າງບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະໄດ້ລອດພົ້ນຈາກບຶງໄຟ.

ດຣ. ຫຼຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ຄຳສັ່ງຫລັງຈາກພື້ນພຣະຊົນ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:**   ມັດທາຍ 28:1-10, 16
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:**   ມັດທາຍ 28
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:**   ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ສ້າງສາວົກທົ່ວໂລກ.
- ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:**   ເຊື່ອຟັງເພື່ອການສ້າງສາວົກໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:**   ເພື່ອປະຕິບັດຄຳສັ່ງ ແລະສອນເຂົ້າໃຈເຖິງທາດແທ້ຂອງສາວົກ .

ຄຳນຳ

ຖາມນັກຮຽນວ່າ “ເທົ່າທີ່ຜ່ານມາຂ່າວເລື່ອງຫຍັງເປັນຂ່າວດີທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?” ແລະຖາມອີກວ່າ “ໃນຊີວິດຂອງທ່ານມີຄຳສັ່ງອັນໃດເປັນຄຳສັ່ງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດສຳລັບທ່ານ?” ວັນນີ້ເຮົາຈະເວົ້າເລື່ອງຂ່າວການຄືນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ເປັນຂ່າວໃຫຍ່ທີ່ສຸດສຳລັບໂລກ ແລະຄຳສັ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດສຳລັບພວກສາວົກ ຫລັງຈາກການພື້ນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍເລື່ອງສາວົກ (ມັດທາຍ 28:1-10)

ພວກຜູ້ຍິງພາກັນໄປອຸບໂມງຝັ່ງສົບພຣະເຢຊູແຕ່ເຊົ້າມືດ ອາດເປັນເພາະວ່າພວກເຂົາຖ້າຈົນຮອດຮຸ່ງເຊົ້າບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງພາກັນຕັດສິນໃຈໄປເພື່ອຈະໄປທົດສົງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູດ້ວຍນ້ຳມັນຫອມ. ພວກຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້ຮູ້ແລ້ວວ່າຈະມີບັນຫາ; 1. ພວກທະຫານຍາມຈະບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປ ແຕ່ກໍຈະໄປ. 2. ເຖິງແມ່ນບໍ່ມີທະຫານຍາມ ພວກເຂົາກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າຈະບໍ່ມີແຮງທີ່ຈະກຶ່ງທົນທີ່ອັດປາກອຸບໂມງອອກໄດ້ ແຕ່ກໍຕັດສິນໃຈໄປ.

ເມື່ອໄປຮອດກໍມີການອັດຈັນເກີດຂຶ້ນ ເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກຶ່ງທົນອອກໃຫ້ເຂົາແລະນັ່ງເທິງທົນ ແລ້ວບອກເຫດການກັບພວກແມ່ຍິງ; 1. ເທວະດາເລົ່າໂລມພວກຜູ້ຍິງຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. 2. ເທວະດາຮູ້ວ່າພວກເຂົາມາຫາພຣະເຢຊູ. 3. ເທວະດາບອກພວກຜູ້ຍິງວ່າ ພຣະເຢຊູຖືກຊົງບັນດາໃຫ້ຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ. 4. ເທວະດາບອກພວກຜູ້ຍິງໄປເລົ່າຂ່າວນີ້ແກ່ພວກສາວົກ. 5. ສັ່ງຄວາມໄປບອກພວກສາວົກວ່າພຣະອົງໄປຖ້າສາວົກທີ່ແຂວງຄາລີເລແລ້ວ.

ສ່ວນພວກສາວົກນັ້ນມີຄວາມຍ້ານຫລາຍປະການ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍ ແຕ່ໄດ້ພາກັນອ້ອນວອນຢູ່ໃນຫ້ອງ, ເລື່ອງນີ້ສອນເຮົາທັງຫລາຍວ່າ ຍາມເຮົາມີຄວາມຍ້ານເລື່ອງອັນໃດກໍຕາມເຮົາຄວນເຝົ້າຮະວັງດ້ວຍການອ້ອນວອນຮ່ວມກັນດັ່ງສາວົກໄດ້ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງນີ້.

ສາວິກນະມັສການ (ມັດທາຍ 28:16-18)

ຫລັງຈາກພວກສາວິກໄດ້ຮັບຂ່າວຈາກພວກແມ່ຍິງວ່າພຣະອົງຊົງຟື້ນພຣະຊົນແລ້ວ ສາວິກເປໂຕກໍພິສູດຄວາມຈິງໂດຍການແລ່ນໄປທີ່ອຸບໂມງຝັງສົບ ເມື່ອບໍ່ເຫັນພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈຶ່ງເຊື່ອໃນການບອກເລົ່າຂອງພວກແມ່ຍິງ, ເມື່ອເຊື່ອແລ້ວກໍພາກັນໄປຍັງແຂວງຄາລີເລເພື່ອຈະພົບກັບພຣະອົງຕາມຄຳບອກເລົ່າຂອງພວກແມ່ຍິງ (ຂໍ້ 16). ພວກສາວິກໄດ້ພົບກັບພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພ້ອມທັງຂາບໄຫວ້ນະມັສການພຣະອົງ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ຍິນວ່າພວກສາວິກນະມັສການພຣະອົງມາກ່ອນ ມາເຖິງຕອນນີ້ເຂົາໄດ້ຂາບລົງດິນໄຫວ້ ແລະນະມັສການພຣະອົງດ້ວຍຄວາມໂຄຣບຢຳເກງ. ມັດທາຍເປີດເຜີຍວ່າ ມີລາງຄົນຍັງສົງສັຍ ແຕ່ມັດທາຍບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍວ່າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ສົງສັຍພຣະອົງ ສ່ວນພວກສາສນາສາດສັນນິຖາມວ່າຄົງຈະແມ່ນໂທມາເປັນຜູ້ສົງສັຍພຣະອົງ. ສ່ວນພຣະອົງຮູ້ຈັກຄວາມຄິດຂອງເຂົາຈຶ່ງເລົ່າໂລມເຂົາວ່າ “ອຳນາດທັງໝົດໃນສະໄໝ ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍດີ ຊົງມອບແກ່ເຮົາແລ້ວ” (ຂໍ້ 18). ຊຶ່ງພຣະອົງອາດບອກວ່າ ພຣະອົງຊົງມີອຳນາດເໜືອຄວາມຕາຍ ແປວ່າຕາຍແລ້ວຍັງຄືນມາອີກທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ ແລະອຳນາດທີ່ພຣະອົງມີນັ້ນຖ້ວມພ້າແລະແຜ່ນດິນໂລກອີກ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າພຣະບິດາໄດ້ມອບແກ່ພຣະອົງແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງມີອຳນາດເຕັມ.

ຄຳສັ່ງໃຫ້ທີ່ສຳຄັນ (ມັດທາຍ 28:19-20)

ດ້ວຍເຫດວ່າພຣະອົງມີອຳນາດອັນມະຫາສານນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ອອກໄປທົ່ວໂລກເພື່ອບອກຂ່າວການຄືນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະອົງ ຊັກຊວນຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລ້ວໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ “ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈົ່ງໄປ ຈົ່ງເຮັດທຸກຊາດເປັນລູກສິດ ໃຫ້ເຂົາບັບຕິສະມາໃນນາມແຫ່ງພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ” (ຂໍ້ 19). ເມື່ອເຂົາຮັບເຊື່ອແລະບັບຕິສະມາແລ້ວໃຫ້ສັ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາສະໜາ ແປວ່າໃຫ້ສາວິກສອນເຂົາທຸກຢ່າງທີ່ສາວິກໄດ້ຮຽນມາແລ້ວ ແລະສອນໃຫ້ເຂົາປະຕິບັດທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາໄດ້ຮຽນ, ນອກນັ້ນພຣະເຢຊູຍັງໃຫ້ກຳລັງໃຈສາວິກວ່າພຣະອົງຈະຢູ່ກັບເຂົາທຸກໆວັນຈົນໝົດກັບ ແປວ່າຈະຢູ່ນຳຈົນກວ່າຈະສິ້ນຍຸກສັມມັຍ “ສັ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາສະໜາຂຶ້ນເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ນີ້ແຫລະ, ເຮົາຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍທຸກໆວັນຈົນໝົດກັບ” (ຂໍ້ 20).

ດຣ. ຫຼມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນພິເສດ

ຊົງພິພາກສາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົບຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 25:31-46

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ມັດທາຍ 25:31-46

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງສອນສາວົກໃຫ້ຫວັງໃຍຜູ້ຕ່ຳຕ້ອຍແລະຄົນຂັດສິນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍ, ຄົນຂາດເຂົ້າປາອາຫານ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມເຮົາບໍ່ຊ່ອຍໄດ້ບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສອນໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າຖ້າເຮົາຈະບໍ່ຊ່ອຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຮົາກໍເຮັດຜິດແລ້ວ.

ຄຳນຳ

ການຊ່ອຍເຫລືອຄົນທຸກຍາກຂາດເຂົ້າປາອາຫານ, ຂາດເຂົ້າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ຄົນເຈັບເປັນ, ຄົນຖືກຄຸມຂັງທີ່ບໍ່ຮິສຸດ ແລະຂັດສິນຕ່າງໆນັ້ນເປັນໜ້າທີ່ອັນໜຶ່ງຂອງຄຣິສຕຽນ ເພື່ອສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ມີໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບົດຮຽນນີ້ຈະສອນເຮົາໃຫ້ເປັນຄົນໃຈໃຫຍ່ຊ່ອຍເຫລືອເກື້ອກຸນຍາດພີ່ນ້ອງຮ່ວມຄວາມເຊື່ອຕລອດເຖິງຄົນອື່ນໆອີກດ້ວຍ.

ຊົງແຍກລູກແກະແລະແບ້ (ມັດທາຍ 25:31-40)

ການສະເດັດກັບຄືນມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນມາປະກາດເຣື່ອງແຜ່ນດິນສວັນອີກ ແຕ່ຈະມາຕັດສິນພິພາກສາຄົນທຸກຊາດທຸກພາສາ, ພຣະອົງຈະໃຊ້ອຳນາດເຕັມໃນການພິພາກສາ ແຕ່ກ່ອນອື່ນພຣະອົງຈະຊົງແຍກຝູງແກະ ອອກຈາກຝູງແບ້. ພຣະອົງໄດ້ປຽບທຽບພວກທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງເປັນຄືຝູງແກະ ແລະພຣະອົງປຽບທຽບຜູ້ບໍ່ເຊື່ອເປັນຄືຝູງແບ້, ຊຶ່ງເປັນການປຽບທຽບໃນສັງຄົມອິສຣາເອນໃນສະໄໝນັ້ນ ເພາະວ່າຄົນອິສຣາເອນນິຍົມການລ້ຽງແກະເປັນອາຊີບ. ແກະເປັນສັດທີ່ມີຂົນຂາວແລະລ້ຽງງ່າຍ, ພວກມັນຟັງຄວາມເຈົ້າຂອງມັນແລະຍັງເປັນສັດທີ່ບໍ່ທຳຮ້າຍສິ່ງຂອງແລະທຳຮ້າຍສັດອື່ນໃດ ແມ່ນແຕ່ຂົນຂອງມັນຍັງກາຍເປັນເສື້ອກັນໜາວຣາຄາແພງອີກ, ຜູ້ລ້ຽງແກະຈຳເປັນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ລູກແກະເປັນພິເສດຈົນເຖິງຂັ້ນນອນເຝົ້າເພື່ອປ້ອງກັນໝາໄນທີ່ຈະມາກັດກິນພວກມັນ, ແກະເປັນສັດທີ່ບໍ່ຕ້ອງສູ້ເພື່ອຊີວິດຂອງມັນເອງ. ສ່ວນແບ້ນັ້ນມີຫລັກສະນະກົງກັນຂ້າມກັບແກະຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ປາຍທາງຂອງລູກແກະ (ມັດທາຍ 25:34-40)

ໃຫ້ເຮົາທ່ຽງຫລາຍເຂົ້າໃຈວ່າໃນໂລກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງໄວ້ແລ້ວນີ້ ຄົນທີ່ເຊື່ອແລະບໍ່ເຊື່ອຈະຢູ່ເສມີກັນ ເພື່ອໃຫ້ໂອກາດແກ່ທຸກຄົນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ຈັກກັບເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກແລະແຜ່ນດິນສວັນ ຊຶ່ງຈະເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໃຈເມດຕາປານີຕໍ່ກັນແລະກັນເປັນປະການແຮກ ສ່ວນໂລກທີ່ຈະມານັ້ນຄົນທີ່ເຊື່ອແລະບໍ່ເຊື່ອຈະໄດ້ຮັບສິ່ງແຕກ

ຕ່າງກັນຈົນທຽບກັນບໍ່ໄດ້. ສໍາລັບຄຣິສຕຽນຫລືຜູ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລ້ວນັ້ນ ການມີໃຈເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່, ໃຈເມດຕາສົງສານ, ໃຈຖ່ອມລົງຈໍາເປັນຈະຕ້ອງມີໃນຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ ຫລືເວົ້າໄດ້ວ່າ ຄຣິສຕຽນຈະບໍ່ຫລີກລ້ຽງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ ຄໍາວ່າຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ເພາະເປັນຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນມີຈິດໃຈເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ.

ເມື່ອແຍກກັນແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງກ່າວກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ກ້າຂວາວ່າ “ພວກທ່ານທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງມາຮັບເອົາຮາຊອນາຈັກ” (ຂໍ້ 34ກ). ແປວ່າເຊີນເຂົ້າມາໃນສວັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກທ່ານ. ເງື່ອນໄຂທີ່ພວກທີ່ຢູ່ກ້າຂວາໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນສວັນນັ້ນຢູ່ໃນຂໍ້ 35-36 ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າການສ້າງຄວາມດີເຫລົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຕ້ອງເຊື່ອໃນພຣະອົງເສຍກ່ອນ.

ປາຍທາງຂອງຝູງແບ້ (ມັດທາຍ 25:41-46)

ຫລັງຈາກພວກທີ່ຢູ່ກ້າຂວາໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນສວັນເປັນບ່ອນຢູ່ຖາວອນ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບພວກທີ່ຢູ່ກ້າຂ້າຍວ່າ “ສູ່ທັງຫລາຍຜູ້ຖືກປ້ອຍເວນ, ຈົ່ງຖອຍໜີຈາກເຮົາ ເຂົ້າໄປໃນທີ່ໄໝ້ຢູ່ເປັນນິດຊຶ່ງຈັດຕຽມໄວ້ສໍາລັບພຍາມານກັບບໍຣິວານຂອງມັນ” (ຂໍ້ 41). ແປວ່າພວກນີ້ຖືກສົ່ງໄປຍັງບົງໄຟນະຣົກ, ພວກນີ້ອາດຕົກຕະລົງວ່າເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກສົ່ງໄປຍັງບົງໄຟນະຣົກ ເພາະເຂົາຄິດວ່າຕັ້ງແຕ່ເກີດມາບໍ່ເຄີຍເຮັດຊົ່ວ ມີແຕ່ເປັນຄົນດີ. ພຣະອົງໄດ້ບອກເຂົາໃນການທີ່ເຂົາຂາດຄວາມເມດຕາສົງສານແລະບໍ່ເຮັດການດີຕ່າງໆໃນຂໍ້ 42-43 ແຕ່ເຂົາກັບຖາມພຣະອົງໃນຂໍ້ 44 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ເຂົາຟັງໃນຂໍ້ 45 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໄປຢູ່ບົງໄຟອັນໄໝ້ຢູ່ເປັນນິດ.

ຄໍາຖາມ:

1. ເວລານີ້ຄົນທີ່ເຊື່ອແລະບໍ່ເຊື່ອປະປົນກັນຢູ່, ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງແຍກໃນວັນນັ້ນ?
2. ທ່ານເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ມີຄຸນສົມບັດໃນຂໍ້ 45-46 ຫລາຍປານໃດ?
3. ທ່ານຈະຕຽມພ້ອມໃນວັນທີ່ພຣະອົງກັບມາແນວໃດ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌